

Řádky z Kladna

David Prentis

Zasedání Rady LPP a pouť

Konference pro učitelké páry Ligy, kandidáty a ty, kdo mají zájem se jimi stát, se bude konat jako vloni v ubytovně v obci Horní Cerekev-Hřibecí 31. 5. - 2. 6. V jejím rámci se uskuteční v sobotu, 1. 6. ve 14 hodin **Statutární setkání Rady LPP ČR, o.s.** Všichni členové jsou vítáni. V neděli, 2. 6. bude v 11 hodin poutní mše svatá na Křemešníku, odpoledne další program. Podrobnosti uvedeme v příštím čísle *Novin*.

Lobování

Poslali jsme všem poslancům písemný protest proti návrhu zákonů MUDr. Davida Ratha, který navrhuje 1) poskytování HA zdarma děvčatům ve věku 15-18 a chudým ženám 2) diskriminaci rodin s více než 3 dětmi.

Proti probíhajícímu procesu registrace u Státního úřadu pro kontrolu léků (SÚKL) prostředku Mifegynu (RU-486) na zabíjení nenarozených dětí jsme napsali protest ministru Hegerovi. Prosíme, přidávejte se k protestům, podpořte petici a biskupy vyhlášenou nověnu. Podrobnosti najdete na www.prolife.cz.

Zpráva o činnosti 2012

V roce 2012 uspořádalo 11 učitelských párů Ligy celkem 16 kurzů, pro 97 rodinných jednotek (párů nebo jednotlivců), celkem 167 osob, o 12 víc než vloni. Děkujeme všem instruktorům za jejich nasazení.

Finančně jsme měli ztrátu přes 33.000 Kč, podobně jako v minulých letech. Ještě čerpáme z velkého daru z roku 2004. Největší položky byly přes 80.000 Kč za tisk knihy *Sedm zásad ekologického kojení* a 37.000 Kč na podporu apoštolátu v Kamerunu.

Letos připravujeme nové vydání učebnice, které bude podstatně dražší než *Sedm zásad*. Časem se snad peníze vrátí jako příspěvky na knihy.

Potřebujeme větší příjem, abychom mohli pokračovat v práci po vyčerpání úspor. Velice bychom uvítali *pravidelné dary* na činnost Ligy. Momentálně posílají dva lidé měsíční příspěvky. Kdyby bylo takových dárců měsíčních nebo třeba čtvrtletních příspěvků deset, udělalo by to velký rozdíl! Tito dárci registrujeme jako trvalé členy. Na začátku nového roku jim automaticky zasíláme potvrzení pro Finanční úřad a *Záznamové tabulky*. Uvažujte o tom!

Nijakej žene nepodám prostriedok na vyhnanie plodu. (Hippokratos)

Simona a Jozef Predáčovci

„Každý z nás mal veľmi presný začiatok svojho života, keď sa v jednej bunke – oplodnenom vajíčku – zhromaždili všetky postačujúce genetické informácie, a týmto začiatkom je moment oplodnenia, o tom niet najmenej pochybnosti,“ povedal profesor Jérôme Lejeune, francúzsky genetik a pediater, objaviteľ príčiny Downovho syndrómu, nositeľ najvyššieho ocenenia za genetiku William Allen Memorial Award.

Každé tehotenstvo sa teda začína počatím a akýkoľvek zásah do následných prirodzených procesov nidácie (uhniezdenia) a ďalšieho vývoja oplodneného vajíčka nie je ničím iným, ako ukončením života konkrétneho človeka. Človeka, ktorý mal od počatia presne zafinancované svoje pohlavie, fyzický vzhľad, farbu vlasov a očí, krvnú skupinu, povahu, hudobný alebo výtvarný talent a všetko ostatné, s čím bude žiť celý život. Tento človek má na konci ôsmeho týždňa svojho života, keď má 56 dní, len 5 gramov a 2 centimetre, ale už má sformované všetky vnútorné orgány, môže hýbať rukami a nohami, má tvár, už niekoľko týždňov mu bije srdce a prístroje sú schopné zaregistrovať jeho mozgovú činnosť. Potrat v ktoromkoľvek štádiu je nezvratným ukončením tehotenstva, a teda aj novovzniknutého života, nezávisle od toho, či ho vykoná lekár chirurgicky v nemocnici alebo žena chemicky tabletkou.

Doposiaľ bola na Slovenskom trhu k dispozícii len tzv. postkoitálna alebo núdzová antikoncepcia (*Postinor, Ellaone, Escapelle...*), ktorú žena mohla užiť do 72 hodín po styku, a ktorá v prípade, že prišlo k počatiu, zabraňuje nidácii. Zabránenie uhniezdenia je jedným z mechanizmov pôsobenia aj bežne predávanej hormonálnej antikoncepcie, ktorá nie je označovaná ako núdzová. Môže sa preto stať (a odborné štúdie o postfertilizačných účinkoch antikoncepcie to potvrdzujú), že žena potratí bez toho, aby sa dozvedela, že bola tehotná. Tabletky je tu poisťkou, ak náhodou prišlo k neplánovanému počatiu.

Potratové tabletky *Medabon* a *Mifegyne*, ktorých registrácia na Slovensku potichu prebehla v závere minulého roka (*Medabon* 31. 10. 2012, *Mifegyne* 31.12. 2012), však patria do celkom inej kategórie. Prečo? Žena sa rozhodne pre užitie niektorého z prípravkov až vtedy, keď lekár potvrdí, že je tehotná, nie je to teda poisťka „ak náhodou“, ale prostriedok cielene vyvolávajúci potrat už vyvíjajúceho sa človeka. Oba novoregistrované prípravky obsahujú účinnú látku mifepriston (RU-486), ktorý blokuje pôsobenie prirodzeného ženského hormónu progesterónu. To spôsobí odumretie vyvíjajúceho sa plodu v maternici. Následne je žene podaný druhý „liek“, prostaglandín misoprostol (36-48 hodín po mifepristone), ktorý vyvolá sťahy maternice, aby bol mŕtvy plod vypudený z tela ženy. Celý tento proces môže trvať niekoľko dní, ktoré žena strávi prevažne doma bez lekárskeho dohľadu, a pri plnom vedomí prežije potrat svojho dieťaťa. Vedecké štúdie sa zhodujú v tom, že chemický potrat nie je pre ženu ani bezpečnejší, ani šetrnejší ako chirurgický potrat. Ženy počas

neho pociťujú bolestivé krče a krvácanie, ktoré môže trvať 12 aj viac dní, môže sa dostať nevoľnosť, vracanie, hnačky a bolesti hlavy. Medzi vážne komplikácie chemického potratu patrí neovládnuť krvácanie, ktorého riešenie si vyžaduje podanie liekov, transfúzií krvi alebo chirurgické vyčistenie maternice. Podľa veľkej fínskej štúdie na 42 500 ženách má potrat tabletkou štyrikrát viac negatívnych dôsledkov ako chirurgický¹. Ďalšia štúdia uvádza úmrtnosť pri potrate tabletkou 10-násobne vyššiu ako pri chirurgickom potrate.² Psychiatrické výskumy ukazujú, že u viacerých žien sa po takomto potrate rozvila úzkosť, depresia a zníženie sebaúcty s rizikom samovraždy.

Abby Jonsonová vo svojej knihe *nePlánované* (Kumrán, 2012), v ktorej rozpráva svoj životný príbeh píše:

„Videla som, ako sa ženy rozhodovali medzi potratom pomocou liekov a lekárskeho zákroku, a zdalo sa mi, že v prípade raných potratov abortíva predstavujú omnoho skrytejší, menej agresívny a pohodlnejší spôsob ukončenia tehotenstva. Žiadna anestézia, žiaden chirurgický zákrok – len zopár tabletiiek. Nezná to vari príjemne? Lenže moja skúsenosť bola úplne iná. Ešte na klinike som podľa typického postupu užíla jednu tabletku *Mifeprexu*. Dostala som aj antibiotiká, poslali ma domov s predpisom na lieky proti bolesti a proti zápalovej infekcii, ktoré som si mala dať podľa potreby, a navyše som si v priebehu 24-48 hodín mala dávať *Misoprostol* – tabletky, ktoré mali dokončiť proces vyčistenia maternice.

Nasledujúce dni, ktoré som strávila osamote vo svojom byte, boli čistou agóniou. Krče, ktoré sa dostavili, boli neznesiteľné a trvali celé dni. Bolo mi príliš zle na to, aby som vstala z postele, mala som horúčku a silno som krváčala. Bola som vystrašená, ale či už od hanby, z pocitu pokorenia alebo zo snahy potrestať seba samu – a možno to bola kombinácia všetkých troch vecí – na kliniku som jednoducho nezavolała.“

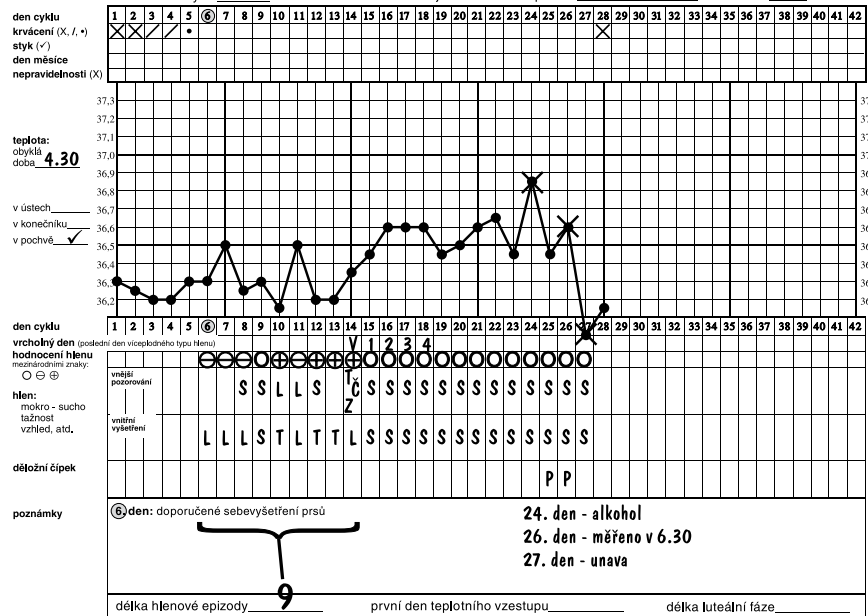
Pre koho je teda zavedenie potratovej tabletky dobré?

Slabo informovaná žena ľahko podľahne nebezpečnej ilúzii, že ide o humannejší, šetrnejší a bezpečnejší zákrok. Možno je jedným z dôvodov na registráciu týchto prostriedkov aj snaha odbremeniť lekárov, ktorí nebudú musieť deti zabíjať. Žena zhltnie tabletku a sama zabije svoje dieťa. Zoberie na seba všetku zodpovednosť, vinu, aj negatívne psychické dôsledky. Obetou potratu sú vždy minimálne dvaja. Dieťa a jeho matka. Nečakané tehotenstvo ženu často zaskočí a zmení jej plány a predstavy o budúcnosti. Napriek tomu má každé počaté dieťa právo na život a lásku svojich rodičov. Každý z nás žije vďaka tomuto rozhodnutiu svojej mamy. Žena – matka – by vždy, za každých okolností mala stáť na strane života. Je pozvaná chrániť svoje nenarodené dieťa a my všetci ostatní sme pozvaní podporovať ju v tomto rozhodnutí.

(1) Maarit Niinimäki, M.D., et al., „Immediate Complications after Medical Compared with Surgical Termination of Pregnancy,“ 114, *Obstetrics & Gynecology* (Oct. 2009): 795-804.

(2), Michael F. Greene, M.D. Fatal Infections Associated with Mifepristone-Induced Abortion. „N Engl J Med 2005“ <http://www.nejm.org/doi/full/10.1056/NEJMp058260>

záznam číslo 2 mesiac 11.-12. rok 2012 dlhší cyklus: najkratší _____ najdlhší _____ na základe _____ záznamu
 výška 155 cm váha 64 kg vek 21 najdlhší prvý den vzestupu nad DH _____ na základe _____ záznamu
 dĺžka tohoto cyklu 27 dní najkratší hlenová epizóda _____ na základe _____ záznamu

Cyklus – hlenová epizóda

David Prentis

Praxi STM označujeme jako umění; i když jsou pravidla LPP přesná a četná, při hodnocení nesmí chybět zdravý selský rozum. Lidský mozek je při správném používání lepší než počítačový program. Hlenová epizóda u zobrazeného záznamu končí vrcholem 8. den a má délku 3 dny – správně? NE! Jak upozorňujeme v kurzech, může se po nástupu hleny vyskytovat sem tam nějaký suchý den (který nelze považovat za neplodný). Teploty nestoupají a ovulace tak časně v cyklu nebývá, pokud nemívá žena extrémně krátké cykly. Mohou se vyskytovat v době přechodu. Výskyt hleny se 10. den obnovuje s jasným vrcholem 14. den. Hlen v II. (plodné) fázi cyklu mapuje působení hormonů, které připravují organismus na ovulaci; tento proces potřebuje několik dní.

Jiná situace je, když se organismus chystá k ovulaci, ale nedojde k ní, většinou z důvodu nějakého stresu. Dojde k ní až při další hlenové epizodě. Pro určení, zda výskyt hleny dostatečně ukazuje začátek plodnosti, je první vrchol rozhodující, protože odpovídá situaci v normálním cyklu. Příklad ukazuje tabulka 13 v *Cvičné příručce* (dole). Délka hlenové epizódy = 10 dní (9-18).

Cvičení pro vás: kdy začíná III. fáze ve shora zobrazeném cyklu?

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42						
						S	S	S	Č	Č	Č	Č	Č	Č	M	M	M	M	H	H	H	H	H	H	H	M	M	M	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	

Francine Riversová: Dieťa zmierenia

Mária Schindlerová – recenzia

Nechaj žiť je správna voľba! Vyber si život! Dieťa je dar!

Tieto a podobné heslá s pozitívnym prístupom k novému životu poznáme všetci z prolife aktivít a kampaní. Iste, je ich potrebné šíriť a chrániť každý život, to vieme.

Toto posolstvo však nie je určené iba tým, ktorí sa rozhodujú, či si dieťa nechať alebo ho odstrániť.

Francine Riversová v knihe Dieťa zmierenia vstupuje do vnútorného sveta všetkých zúčastnených postáv, ktorých sa nejakým spôsobom dotklo nečakané tehotenstvo študentky Dynah. Dynah pochádza z kresťanskej rodiny a študuje na kresťanskej univerzite. Jej snúbenec sa pripravuje na povolanie kazateľa. Rodičia navštevujú kresťanský zbor. Lekár jej chce pomôcť. Pastor nechce byť považovaný za príliš radikálneho. Univerzita je síce kresťanská, ale ako diskkrétne vysvetlíť, že dieťa nevydatej študentky nie je „dieťa hriechu“? Ako sa zachovať, keď nečakané dieťa skríži všetky plány? Zdá sa, že najjednoduchšie by bolo, keby tu dieťa radšej nebolo. Situačná etika „v takomto prípade“ ponúkne výnimku. Ale predsa pravdu nemožno umlčať. Mnohým táto situácia pripomenie vlastnú skúsenosť s potratom. Nájdu sa aj takí, ktorí sú ochotní a schopní ponúknuť jej skutočnú pomoc. A predsa nie je ľahké jednoznačne zaujať postoj ochrany života, keď sa dieťa ohlásilo nečakane ako dôsledok znásilnenia.

V pozadí dejovej línie autorka vysielala do sveta odkaz: nik z nás nekoná osamotene. Človek žije v spoločenstve ďalších ľudí a veľmi záleží na tom, ako je nimi prijatý (alebo neprijatý) od prvého momentu svojej existencie. Naš prístup k novému životu nesmie ovplyvniť to, či sa nová ľudská bytosť ohlási po dlhom očakávaní alebo sa ohlási nečakane. Odkedy existuje, potrebuje byť milovaná a chcená.

Táto kniha nie je len o vyrovnaní sa s bolestnou skúsenosťou znásilnenia a dôvodoch proti interrupcii. Je zároveň výzvou prehodnotiť svoje postoje k životu, a to celkom konkrétne.

Je málo pravdepodobné – i keď možné – že niekto z nás bude konfrontovaný priamo s tehotenstvom po znásilnení. Ale takmer všetci sa z času na čas dozvieme o niekom, kto dieťa čaká.

Žijeme v dobe, ktorá nie je naklonená kultúre života. Pre okolie je prijateľné, ak manželia čakajú prvé či druhé dieťa. Pri treťom už okolie posudzuje ich zodpovednosť, nehovoriac o štvrtom a ďalšom dieťati.

Paradoxne, neraz sú to práve tí najbližší – aj veriaci – ktorí síce nikoho nenavádzajú na interrupciu, ale svojimi poznámkami sťažujú situáciu tým, ktorých nečakané tehotenstvo prekvapilo.

Nie je totiž ľahké odpovedať na otázky ako: „A kam sa tak ponáhľate? Prečo ste si tie deti nerozdelili pekne po troch rokoch, aby vám to vyšlo s rodičovským príspevkom?“ Alebo spracovať komentár tých „spravodlivých“: „Nuž, keď

nie ste v sexe zdržanliví, tak musíte prijať ťažkosti tehotenstva ako pokánie.“ Dotýka sa to najmä žien. Pretože tehotenstvo vidno na nej, nie na mužovi. Ona musí znášať skúmavé pohľady a niekedy necitlivé poznámky. Niektoré ženy povedali, že keby boli niekde na pustom ostrove – v tých istých ekonomických podmienkach, so svojou rodinou, ale bez ostatných ľudí – tak by sa im oveľa ľahšie prijímalo nečakané tehotenstvo.

Preto je tu výzva nielen byť citliví a zdržať sa urýchlených uzáverov a posudzovania tehotenstva iných. Skúsme prijať pozitívne každý život, vo svojej i inej rodine, prejavíť povzbudenie, radosť, prípadne ponúknuť svoju pomoc alebo aspoň úsmev. Zodpovednosť za veľkosť svojej rodiny patrí manželom a jediný, kto ju má právo posúdiť, je Boh, ktorý vidí do srdca človeka. Ale ak On dá svoje áno na nový život – aj keby bolo dieťaťko počaté nečakane, neplánovane, ba aj následkom objektívneho zlyhania človeka, nikdy nie je na tomto svete navyše.

Ak sa chcete trochu hlbšie vžiť do pocitov, ktoré sprevádzajú nečakané tehotenstvo, prečítajte si knihu Dieťa zmierenia od Francine Riversovej z vydavateľstva Kumran. Objednať si ju môžete na adrese www.kumran.sk. Aj to môže byť jedným krôčikom na ceste zmeny kultúry smrti na kultúru života.

Slovensko povolilo potratovú tabletku!

PharmDr. Z. Šandriková – reflexia lekárníčky

Názov môjho príspevku je nadpis článku z denníka *Pravda*, ktorý ma ako lekárníčku doslova šokoval. To už nehovoriac o prvých slovách: „Lekárne už budú čoskoro predávať dva druhy tabliet na potrat, obe na recept.“ Skutočnosť bude taká, že nechvalne známa tabletku RU-486 sa vďaka harmonizácii legislatívy EÚ bude u nás používať na ukončenie vnútro maternicového tehotenstva do 63 dní od prvého dňa poslednej menštruácie len v špecializovanom zdravotníckom zariadení, pod dohľadom lekára.

Pred pár rokmi pri zavádzaní tzv. tabletky „po“ bolo nám lekárnikom prednášané, že tieto preparáty sú určené len pre núdzu ako napr. znásilnenie. Dnes je možné kúpiť túto tabletku bez lekárskeho predpisu. Mnohí kolegovia lekárnici môžu hovoriť, aké ťažké je pre nich slúžiť ráno v deň po diskotékach, keď od nich naša mládež žiada tieto tabletky. Lekárnik – kresťan si môže uplatniť výhradu svedomia a tieto prípravky neobjednávať, ale už načrtnutý vývoj ukazuje, že je to len zatiaľ. Je mi ľúto, že podiel nás lekárnikov na boji s „kultúrou smrti“ je zatiaľ taký biedny. Povzbudením sú pre mňa správy z Česka, hovoriace o lekároch pochybujúcich o bezpečnosti antikoncepčných tabliet, ktoré môžu spôsobiť mozgovú príhodu. Denník *Mladá fronta* 10. 1. 2013 informoval, že v Česku ročne zomierajú desiatky mladých dievčat vo veku 20 až 25 rokov na mozgovú príhodu. Neurológ Jiří Neumann začal skúmať tento jav a zistil, že jediným spoločným menovateľom úmrtí mladých žien sa ukázala práve hormonálna antikoncepcia. Rozhodnúť sa pre hormonálnu antikoncepciu znamená nielen riešiť nechcenú plodnosť ženy, ale aj „nebudúcnosť“ života, ktorý v nej môže vzniknúť, a vďaka antikoncepčnej tablete sa nemá šancu

rozvinut. To všetko bez 100% spoľahlivosti a pri riskovaní vlastného zdravia prípadne aj života.

Od RU-486, ktorým sa vykonáva chemický potrat, som sa dostala až na začiatok problému Anti-koncepcia. V našej dobe chceme a máme na všetko rýchle riešenia a prostriedky, pretože spotreba je hnacím motorom ekonomík. A preto keď chceme NE-POČAŤ, naša myšlienka pohne lekára, ktorý ju môže odobriť, a lekárnik, ktorý potrebný prostriedok na vykonanie našej myšlienky vydá. Vydá TO, ČO CHCEME!!! Aj keď sa môžeme cítiť v tomto zápase o život ako malý Dávid voči obrovi Goliášovi a situácia vyzerá tak, že ľaháme za kratší koniec, nezostaňme skeptickí. Ľudská skúsenosť a zákonitosti ekonomiky hovoria, že tam, kde nie je spotreba, končí sa aj produkcia/výroba. Pomôžme ľuďom správne si vybrať, ponúkajme im hodnotné veci, postojte. Som rada, že existuje Liga pár páru, ktorá pomáha a povzbudzuje, *Noviny z rodiny*, ktoré prinášajú osvetu a sú pre formáciu človeka hľadajúceho ako žiť v súlade s ľudskou prirodzenosťou/Božím plánom, čo sa týka jeho sexuality, veľkým prínosom. VĎAKA.

Máme se bát antikoncepcie?

To je názov čtyřstránkového článku na místě, kde bychom ho nejméně očekávali – v časopisu *Blesk pro ženy* ze dne 21. 1. 2013. Autorkou je Alice Rossi.

Článek je velmi kritický. Začíná svědectvím ženy, která brala hormonální antikoncepci (HA) od svých 15 let. Ve věku 24 let dostala bez jakéhokoli varování mozkovou příhodu a ochrnula na půl těla. Na štěstí se zotavila; desítky mladých žen na světě však platí životem. V té souvislosti připomíná článek, že se toto nebezpečí podstatně zvyšuje u žen s poruchou srážlivosti krve.

Autorka cituje lékaře a socioložku, kteří vysvětlují negativní dopady „pilulky“. vysvětlují, že HA potlačuje normální funkci těla; čím déle ji žena bere, tím delší dobu potřebuje organismus na zotavování. Tělo si zvykne na umělé hormony a potřebuje čas, aby se znormalizovalo. Z tohoto důvodu má žena, která léta brala HA, často potíže otěhotnět. Když dívka bere HA kvůli akné nebo úpravě délky cyklu, vrátí se problém po vysazení často ještě výrazněji.

Článek obsahuje řadu svědectví žen, většinou kritických v tom smyslu, že HA patří k životu, ale spíše jako nutné zlo, než prostředek emancipace.

Autorka nezůstává u jednotlivých problémů HA, ale vyjadřuje své přesvědčení o hlubším dopadu tohoto způsobu života na společnost: „Antikoncepcie odstartovala sexuální revoluci a změnila vztahy mezi muži a ženami za uplynulých 40 let víc než za celá předchozí staletí. Strach z nežádoucího těhotenství, a tím i závazků, zmizel, a lidé se tak můžou celkem bez zábran oddávat sexu. My ženy jsme získaly pocit, že jsme emancipovanější a konečně máme sexualitu ve svých rukou. Jenže co je to za emancipaci, když to muži začali brát jako samozřejmost, a co víc, po ženách užívání antikoncepcie vyžadují! ... A proto jsou hlavně oni největšími příznivci oněch „zázračných“ pilulek.“

Článek není přístupný na internetu. Kdo má zájem, může nám napsat na lpp@lpp.cz. Pošleme mu jej e-mailem (PDF, 4MB).

Otevřenost životu v praxi přirozených metod

David Prentis

V apoštolátu pro čisté manželství jsme zvyklí na kritiku od nevěřících i věřících, že je prý metoda nespolehlivá a vyžaduje hrdinskou abstinenci, jakou od normálního člověka, především pořádného chlapa, nelze realisticky vyžadovat. Slyšíme také, že je jen pro „hluboce věřící“. Proti tomu bych se odvážil tvrdit, že i nevěřící ženy mívají normální cykly; je to věc biologie, nikoli víry. A muž se ukazuje jako „pořádný chlap“ právě tím, že se cvičí v kázni a schopnosti sebeovládání; nechová se jako malé dítě, které musí všechno mít hned.

Někdy ovšem musíme čelit kritice z druhé strany. Někteří tradiční věřící mají tendenci tvrdit, že manželé mají mít tolik dětí, kolik jim Pán Bůh dá. Někteří dokonce tvrdí, že jsou přirozené metody zlé, a ti, kdo je praktikují, nejsou schopni oběti, protože odmítají přijímat větší počet dětí. Impulzem k mému článku je vyjádření Michala Semína v článku „Obětuj všechno, co děláš“. Píše: „Z literatury PPR a ze své účasti na kurzu PPR před lety, si nevybavuji žádné specifické údaje o explicitních lékařských, sociálních nebo ekonomických podmínkách, za kterých se smějí manželé radovat z manželského aktu s očekávanou neplodností tohoto konkrétního aktu.“¹ Pamatuje si správně na náš kurz. I když povzbuzujeme účastníky, aby měli větší rodiny, nikdy si nedovolujeme vnucovat přesné pokyny. Michal Semín to neuslyší ani od žádného papeže. Důvod je jasný: je tisíc podmínek, které by mohly mít vliv na rozhodnutí, jestli manželé mají právě docílit nebo předcházet početí. Je to jejich osobní zodpovědnost před Bohem. Nelze stanovit všeobecné podmínky odpovídající všem možným situacím.

Semínovi mají zatím devět dětí. Mám z toho radost. Taková velká rodina vyžaduje značnou míru obětavosti, hlavně od manželky – vždyť je to právě žena, kdo ty děti nosí, porodí, kojí a v prvních letech se o ně převážně stará. Kéž by bylo víc takových početných rodin! Byly by požehnáním pro církve a národ. Jedenáct učitelských párů české Ligy má dohromady 50 dětí – trojnásobek smutného průměru českého národa a Evropy celkově. Nevedeme statistiku o ostatních členech Ligy, ale manželé Rhomborgovi, oba lékaři, provedli v roce 2008 studii rodin z organizace Dr. Rötzera z německy mluvících regionů Rakouska, Německa, Švýcarska a Itálie. Zjistili, že tyto rodiny měly v průměru více než tři děti, což je víc než dvojnásobný průměr celkové populace.² Je zřejmé, že praxe přirozených metod zvyšuje touhu po dětech.

Některé rodiny jsou bezdětné nebo malé, ale nemusí to být známkou sobectví. Narůstá problém neplodnosti. A jaká je to bolest! Snažíme se v našich kurzech pomáhat i těmto lidem k vytouženému dítěti. Ani manželé s jediným dítětem nemusí být sobectí. Jedna známá byla v této situaci, protože ji komplikace při porodu nechaly neplodnou. Jednou mi psal muž, že už několik let neměli s manželkou styk, protože jí lékaři „do budoucnosti silně nedoporučují

1) *The Fatima Crusader*, Winter 2013, „Make everything you do a sacrifice“, str. 40, můj překlad.

2) citováno v Eisl M., Laun A., *Die Dynamik der Liebe* (Dynamika lásky), Salcburk, 2011, str. 80.

těhotenství“. Přiznává, že je to pro něj někdy hodně těžké a žádá o radu. Myslí si, že tento člověk ví, co je oběť, a je ochoten ji přijímat. Radil jsem mu používat STM se zpřísněnými pravidly a nabízel jsem pomoc s hodnocením záznamů, což přijal.

Manželské objetí není pouze zdrojem radosti nebo zábavy, jak by nám chtěl namluvit nevěřící svět, ale nehlubším vyjádřením manželské lásky, jejich vzájemného sebedarování a přijímání. Tím se buduje láska a stabilita manželského vztahu, tak důležitá pro dobro dětí.

Někteří tradiční katolíci kritizují Druhý vatikánský koncil a všechno, co se dělo v církvi po něm, včetně encykliky *Humanae vitae*. Je však nutno se dívat na tuto encykliku v jejím historickém kontextu. Vyšla krátce po uvedení revoluční „zázračné pilulky“ na trh. Celý svět včetně mnohých katolíků a dokonce většiny členů komise, kterou Pavel VI. pověřil úkolem vypracování základů pro encykliku, očekával, že papež změní učení církve a povolí pilulku. Pavel VI. ale potvrdil tradiční učení církve. Jak se někdo vyjádřil: „Duch Svátý ho k tomu dokopal.“ Encyklika vzbudila bouřlivou reakci. To se dalo od světa očekávat. Horší bylo, že ji také odmítli mnozí katoličtí teologové a duchovní. Biskupské konference Německa, Rakouska a Kanady vydaly prohlášení, že se věřící mohou řídit v té věci podle svého svědomí, jinými slovy, že učení encykliky mohou ignorovat. Byla to tak veliká vzpoura, že se dá srovnat s hnutím ariánů ve 4. století. Ještě jako evangelík ve Skotsku jsem se shodoval s katolickými přáteli v tom, že je v dnešní době přijetí učení *Humanae vitae* testem pravověrnosti. Tento dokument byl a dosud je majákem pravdy v bouři sexuální revoluce. Ovoce neposlušnosti vůči němu jsou rozbité rodiny, odmítání dětí, vymírání národů a konečně i eutanázie a homosexualismus.

Učení *Humanae vitae* není nové; potvrdilo to, co církev vždy učila, včetně toho že je pro manžele legitimní spojit se v manželském aktu v době, ve které lze očekávat, že nebude počato dítě. Citují: „Ani se nesmí říci, že by jednali proti přirozenému řádu ti manželé, kteří svého práva používají způsobem správným a přirozeným, i když nemůže vzniknout nový život z přirozených příčin, tkvících v době nebo v některých závadách.“ (*Casti connubii* 60, 1930). První zmínkou tohoto učení byla asi odpověď Posvátného penitenciáře na dotaz francouzského biskupa: „Věřící manželé, opírající se o mínění zkušených lékařů, jsou přesvědčeni, že je více dnů v měsíci, ve kterých u ženy nemůže dojít k početí. Mají být znepokojováni ti, kteří užívají manželství výlučně v tyto dny, mají-li spravedlivý důvod k abstinenci od manželského aktu?“ Odpověď: „Není nutné je znepokojovat v této věci, jen když nekonají nic, co zabraňuje početí.“ (1853!) Od té doby tedy, kdy se lidé domnívali, že mohou poznat neplodné doby ženského cyklu, bylo užívání manželství v těch dnech církví uznáno. Kdyby to tak nebylo, nesměli by manželé užívat manželství ani v jiných jistě neplodných dobách, např. v době těhotenství nebo po menopauze.

Je to na manželech, jestli chtějí žít pohlavně bez omezení a přijímat „všechny děti, které nám Pán Bůh dá“. I pro takové je ale moudré používat

způsob omezení porodů, který Stvořitel zabudoval do organismu ženy, aby se nevyčerpala, totiž ekologické kojení. Je to ideální druh péče o dítě a prodlužuje přirozenou neplodnost po porodu. Liga je ve svých kurzech cíleně propaguje.³

Je to chvályhodné, že chtějí někteří manželé přijmout na sebe oběť velké rodiny. Neměli by však pohrdat těmi, kteří se z různých důvodů, které považují za dostatečně vážné, rozhodují pro menší rodinu a přitom jsou ochotni přijímat jinou oběť – oběť periodické zdrženlivosti. Pro některé je to malá oběť, když je žena zdravá a má pravidelné cykly. Pro jiné – kvůli složitějším nebo vážnějším situacím – může jít o velkou oběť.

Oběti jsou různé, a lidé, kteří na sebe berou oběti, jsou různí. Oběť, která je pro někoho lehká, může být pro jiného člověka těžká. Svět kolem nás považuje všechny oběti za nesmyslné, a i křesťané jsou tím ovlivněni. Zvláštním trnem v oku je pohlavní zdrženlivost těm, kdo nás chtějí přesvědčit, že jsme jako zvířata neschopná sebeovládání. Účastníci kurzů Ligy jsou sice většinou křesťané, ale mohou mít v této oblasti zmatek. Prvním cílem je tedy představit jim spolehlivou přirozenou metodu tak, aby ji přijali a nedopouštěli se hříchu antikoncepčního chování, které má tak často katastrofální dopad na manželství. Pak někdy svobodně a radostně přijmou více dětí než si původně představovali.

3) Sheila Kippleyová, *Sedm zásad ekologického kojení*, Matice cyrilometodějská, 2012.

NOVINY Z RODINY LPP vydává pětkrát ročně jako členský bulletin Ústředí Ligy pár páru České republiky, o.s. David a Michaela Prentisovi, Fügnerova 143/9, 272 01 Kladno, tel: 312 686 642, e-mail: lpp@lpp.cz, internet: www.lpp.cz, číslo účtu: 215 288 136/0300. Minimální členský příspěvek 150 Kč /12,- € ročně. Adresa na Slovensku: LPP, Manželia Jozef a Simona Predáčovci, Slovenskej armády 15, 953 01 Zlaté Moravce, tel.: 037-6421426, e-mail: lpp@lpp.sk, internet: www.lpp.sk, číslo účtu: 207 215 6257/0200. Kurzy PPR pro manžele a snoubence – 4 setkání po 2½ hodinách, většinou v měsíčních intervalech. Kurzovné: v ČR 300 Kč, v SR 15,- € za pár. Jsme vděční za příspěvky pro práci Ligy.

Ja som chcel iba žiť,

a vidieť svetlo sveta,
som nenarodený syn – som nežiadúce dieťa.
Nikdy som nekričal, neľúbte sa už viacej,
Boh im mňa daroval, tak žijem dva mesiace.
Či by im srdcia pohlol plač odsúdených detí,
veď, či som za to mohol,
že by som bol už tretí?
Dať si to zobrať – tak vraždu nazývajú
a vrahom v bielom sa ľudia ukláňajú.
A kto že si to zodpovie pred Bohom,
že lono matky je mi kolískou i hrobom.
Ako vysvetlíť žene, nehodno jej riecť mama,
že s výčitkami v duchu zhrýzať sa bude sama.
Tak som chcel vidieť slnko,
počuť jak slávik spieva,
veď z mamičkinej krvi sa do mňa život vlieva.
Tak som chcel vyrásť v láske,
mamine mliečko skúsiť,
no hádam začali si už na mňa nože brúsiť.
Už čujem tupo dunieť lekára chladné kroky
a nebude ho mrzieť, že ja som chcel žiť roky...
A svet sa na to díva
a slnko ďalej svieti ,
kto tu však strašne chýba?
nenarodené deti.